

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó Skribanek Géza.	Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor. Nyilvántár sora 40 fillér Hirdetések nagyság szerint
--	--	---

Ébredjünk öntudatra.

Ébredjünk öntudatra! Ismerjük fel gazdasági helyzetünket! Tudvalevő, hogy a budapesti kereskedelmi és iparkamara néhány nap előtt tartott ülésében üdvözölte Budapest főváros törvényhatósági bizottságát abból az alkalomból, hogy az önnálló vámterület mellett foglalt állást. Ez tehát annyit jelent, hogy az ország legelső kereskedelmi és ipari szaktestülete, melynek komolyságában öntudatoságában és a helyzet ismerése dolgában föltétlenül megbízhatnak, a nagy nyilvánosság előtt azon meggyőződésének adott kifejezést, hogy az Ausztriától való vámterületi elkülönítést az országra nézve sokkal előnyösebbnek tartja, mint a közös vámterület megnyitását.

Nagy fontosságú esemény ez. Bármit mondjanak is a hivatalos és félhivatalos czáfolatok, ha a kormánykörökhöz oly igen közel álló testület, mint a budapesti kamara is az önnálló vámterület zászlaját meg meri lobogtatni, akkor e tény fölött nem szabad a magyar közvéleménynek könnyedén átsiklani.

Mert mélyreható nagy okok, Magyarország gazdasági erejébe való teljes bizalom indíthatták csak a kamarát ez állásfoglalásra. Önnálló vámterülettel látva csak biztosítottnak Magyarországnak oly mérvű gazdasági fellendülését, aminőre joggal igényt tarthat.

Budapest főváros törvényhatósága is az önnálló vámterület mellett foglalt állást. S ha a kormány és a hatalom által olyan nyira dédelgetett metropolis is az önnálló vámterületet helyezi az előtérbe, mit szóljunk mi, az elhagyatott vidék?

Odaát Ausztriában kétséges félelemmel tekintenek át Magyarországra, hogy miként erősödik itt meg az önnálló vámterület közvéleménye. Ez az aggodalom lépten-nyomon kifejezésre talál. Mikor Ö felsége nem régiben ellátogatott a bécsi iparosok báljára, egy osztrák nagyiparos azt a kijelentést tette a Felség előtt, hogy Ausztria gazdasági jövője attól függ, hogy megmarad-e a közös vámterület? Mire a király ezt felelte:

— Minden bizonnal együtt maradunk.

Lám ilyen nagy sult fektetnek odaát arra, hogy megmarad-

hassanak velünk a régi állapotban. S az ő szempontukból ez teljesen érthető is. Ausztria ipari termékeinek 70—80 százalékát nálunk értékesíti, a lehető legkedvezőbb konjunkturánk között. Mert hisz az osztrák áru csaknem verseny nélkül áll Magyarországon. Német, Angol, Franciaország ipari termékei nem kelhetnek itt versenyre Ausztriával, mert a monarchia határán hatalmas vámmal sujtják őket. S míg egyfelől a monarchia vámjá megvédelmezi az osztrák árut Magyarországon, addig az osztrák áru ellen nekünk semminemű védekezésünk nincsen. Igazuk van azoknak, akik ennek az állapotnak tudják be, hogy a hazai ipar nem bir prosperálni. Kinek van kedve Magyarországon gyárat, vagy egyéb ipari vállalatot létesíteni, midőn a huszszorta erősebb osztrák ipar szabadon versenyez vele? A másik hátrány az, hogy jóval drágábban vásároljuk a külföldinél esetleg silányabb minőségű osztrák ipari terméket. És pedig azért, mert a külföld az ő áruját nem értékesítheti a nagy vám miatt, melyet az osztrák határon fizetnie kell. Igaz, hogy visznt Ausztria a

T Á R C Z A.

Fehér rózsá . . .

Fehér rózsá hullatja a levelét,
Vándor szellő sirva hordja szerteszét.
Viszi-viszi, messze szálló utjára,
Ráhinti egy árva kis lány sírjára.

Isten veled fehér rózsá levele!
Vidd csak szellő, ne is lássam soha se';
Tépd le minden kis virágát az ágról:
Nekem ugyis fájó emlék
Egy hü szivű leányról. . .

Somogyi Géza.

Az ujság.

Valami érdekes kereskedelmi vita folyt az országgyűlésen. A tárgyalást izgatottan várta az egész ország. A mi kis városunk is fokozódott érdeklődéssel nézett a napilapok érkezése elé.

Egyik legesinosabb kávéházunkban izgatottan tárgyalták a dolgot s várták a déli ujság megérkezését. Egyetlen példányban járt a kávéházba az a bizonyos lap, arra törekedett tehát minden jelenlő, hogy az ő kezei közé kerüljön először.

Az izgatottság legmagasabb volt midőn a várakozókat váratlan fordulat lepte meg. Az ajtó nyílt s a város egyik jól ismert fiatal embere lépett be rajta, kezei közé szoritva az ujságot. . . Éppen az ajtó előtt csipte el a postáról jövő pinczértől. . . Leült az ablak mellé s elmélyedt a hasábok olvasásába.

A várakozók dühösen fordultak a pinczérhez. Szidni kezdték a vigyázatlanságért s midőn ez semmi segítséget sem

nyújtott a továbbiakra, megparancsolták, hogy foglalja le számukra.

— Nagyon szivesen, uraim! — szólt a pinczér — de hiába. . .

— Semmi de . . . semmi — hiába zugott a várakozók csapata, — ide fogja hozni.

— Igenis, csak attól tartok, hogy nem adja ki kezéből az ujságot, mert az a szokása, ha egy óraker kezébe veszi, négyig le nem teszi.

A várakozók le voltak forrázva, minden kíváncsiságukat gyökerében elfojtotta e kijelentés.

Néhányan hazamentek máshol nézni egy ujság után, a türelmesebbek sóvárgó szemekkel tekintettek egy sarokból a boldog olvasó felé. Hábrogatni nem merték a fiatal urat, mert professor volt, ez előtt pedig meg kell hajolni az apai tekintélynek.

A várakozók — javarészt gabona ügynökök — az izgatottságtól még beszélni sem tudtak, hisz gondolatuk mindig az ujság körül kalandozott. . .

Egyszerre, mint villámcsapás, csapta

legnagyobb piacza a mi fölös gabonatermésünknek, ellenérvül azonban bizvást felhozhatjuk, hogy Lajthán-tuliak rá vannak szorulva a mi terményeinkre, mert másünnen, Amerikából vagy Oroszországból sokkal drágábban kapják meg a magyarnál silányabb gabonát.

Mindazonáltal elismerjük, hogy nagy gabalyodást idézne elő nálunk is, ha az osztrák piac vámmal torlaszólná el magát a magyar gabona elől. Hogy ezen a gabalyodáson aztán át tudna esni Magyarország gazdasági erejének épségben maradásával, ez olyan kérdés, melyre annak idején majd az illetékes tényezők lesznek hivatottak megfelelni. Annyi azonban bizonyosnak látszik, hogy ezt a kérdést is meg lehet oldani. A tény jelenleg az, hogy amijen rohamosan gyarapodik erőben és öntudatoságban Magyarországon az önálló vámterület közvéleménye, ugyanolyan arányban növekedik Ausztriában az aggodalom amiatt, hogy esetleg nem marad meg a közös vámterület.

A mi helyzetünk tehát ebben a gazdasági küzdelemben határozottan előnyösebb, mint a másik féle. Ezt a helyzetet minden irányban ki kell aknáznunk, hogy végre Magyarország megszünjön Ausztria gazdasági provinciájává lenni.

Ha mindenáron közös vámterület kell Ausztriának, ám jó, megadjuk neki politikai tekintetből, de aztán illő árt is fizessen érte. Olyannak kell lennie az új közös vámterületnek, hogy az a magyar iparnak és kereskedelemnek minden eddig tapasztalt sérelmét eltüntesse és az ország közgazdasági fejlődését többé semmi irányban ne korlátozhassa. Ismételjük: a mi helyzetünk a kedvezőbb, s akár jobbra, akár

le kezéből az ujságot a professor . . . székeket döntött fel. . . billiárdozókat dobott félre. . . rohant ki az utcára.

Egy fess asszonyka suhant el, a tükör ablakok előtt.

A gabonaügynökök rohantak az ujságért. Kezeik között volt ez, de gondolatuk még mindig a professor körül kalandozott s tekintetük künn a havas utcán egy suhanó párt követett. . . egy fess asszonykát s egy rohanó profeszort. . .

A jámbor családapák — javarészt gabonaügynökök — elmosolyodtak a jeleneten, nem tudták megérteni, hogyan lehet egy asszony kedvéért otthagyni a legérdekesebb ujságot.

Az a fess asszonyka még máig is azon tűnődik, mivel szolgált ő reá arra, hogy a gabonaügynökök egy idő óta a legjobb lisztet szállítatják neki . . . a drágaság daczára is. . . a régi árban.

Zombory Dezső.

balra dül el a nagy kérdés, Magyarország gazdaságának megerősödve és meghatalmasodva kell abból kikerülnie.

Ébredjünk öntudatra!

Kitüntetett főerdész.

Folyó hó 7-én, esütörtökön délelőtt 11 órakor volt az érem ünnepélyes átadása ő Felsőge a király által kitüntetett Linszky Antal főerdész részére.

A megható szép ünnepélyes functio a főbíró hivatalos helyiségeiben folyt le, hol a közigazgatási s városi tisztviselők impozáns csoportján kívül nagy számmal voltak jelen a kitüntetett férfiú vidéki kartársai, jóbarátai s tisztelői. A terem, hol az átadás történt, ez alkalommal nemzeti színű zászlókkal volt feldiszitve, s közte királyunk ő Felsőge képe volt látható. Egy asztalon volt elhelyezve a kitüntetett érme, továbbá egy szép élővirág koszoru, mely ibolya, reseda, jáczint, mirtus s több virágból volt összefonva. Midőn az érdemes férfiú belépett a terembe, a jelen voltak lelkes éljenzéssel fogadták s Fenyőssy főbíró nyájas előzékenységgel ajánlta fel neki a terem közepén elhelyezett karosszéket, melyben az öreg ur látszólag meghatva foglalt helyet.

Ekkor Fenyőssy főbíró felállt, s a következő szép beszéddel méltatta a kitüntetett érdemeit, mielőtt feltűzte volna mellére az érmet:

Tisztelt Uram!

Van szerencsém önöket hivatalos helyiségemben, azon magasztos és megható ünnepély alkalmából, a midőn itt egy valódi érdem a méltán megérdemelt kitüntetésben részesül, szívélyesen üdvözölni; és szerfelett örvendek, hogy az urak az érdem megjutalmazása iránt érdeklődéssel viseltetve, ezen ünnepélynek tanúi lenni kívántak és annak megjelenésükkel diszt kölcsönözni szívesek voltak.

Az ünnepelt férfiú, a ki ezen alkalommal a méltán megérdemelt kitüntetésben részesült, a mi igen tisztelt barátunk, Linszky Antal, baresi uradalmi főerdőmester ur, s én kiváló szerencsémnek tartom, hogy nekem jutott ki osztályrészsül ötlet az éremmel felékesíthetni, a mit azonban nem tehetek csak egyszerűen, minden bevezetés nélkül, hanem kell, hogy megadjam a dolognak a jelentőséget, a mely azt megilleti, s az urak előtt kifejttem azon érdemet, a mely által Linszky Antal ur magát ezen kitüntetésre méltóvá tette; a mit úgy vélek legezélszerűbben megoldhatónak, ha az ő életrajzi adatait rövid vázlatban esetelem, a mik főbb körvonalakban a következők:

De a legelején kezdem, hogy hű és méltó képét nyujthassam azon szép, hosszú, nemes, munkában, erényekben és érdemekben gazdag életpályának, melyet ő megfutott.

Ugyanis Linszky Antal ur Morvaország Budischkovitz községében született 1824-ik évben, és Schinkauban, Csehországban a Klattai kerületi császári királyi forst exami natur által 1841. évi ápril 29-én az erdészeti szakra képesítettett, de emellett a földmérést is tanulmánya tárgyává tette, s magát e téren is dicséretesen kiképezte, azonkívül a hova sorsa vezérelte, ott mindenütt a talajviszonyokat is gondosan, alaposan és behatóan tanulmányozta.

Néhai gróf Széchenyi Lajos nagybirtokos őt 1852. évi június hó 19-én erdőtisztiri irnokul alkalmazta, később kerületi erdészszé léptette elő, 10 év

multán erdőlovagló lett, s ezen minőségben 6 évet töltött, mignem uradalmi erdőmesterré lett kinevezve, mely tisztet megszakítás nélkül viselte gróf Széchenyi Imre és Dénes nagybirtokosok bekövetkezett haláláig, nemcsak, hanem ámbár az örökösök megosztottak, ő az összes hagyatéki birtokokon közös minőségben megmaradt erdőmesteri állásában, és abban maig is ténylegesen fungál, — hosszu 49 év után.

Linszky Antal ur a nagy terjedelmű Széchenyi-birtokokon uttörő volt a hasznavehetetlen homok sivatagok beerdősítése terén, a mennyiben ő előtte e tekintetben mi sem történt, ő ellenben Morvaországból hozatott fenyőplántákkal mintegy 1400 holdra terjedő homok területet betületesített és hasznót hajtó erdőtalajjává varázsolt; a mely eredményes erdősítéseken a szomszéd birtokosok is okulva és kedvet kapva, de Linszky úr által is animálva és az erdősítés körül szakszerű utmutatásban részesítve, az általa készített tervek alapján több ezer holdra terjedő homok területet befenyősítettek, ezek szerint Linszky Antal urnak elévülhetlen érdemül róható fel a nemzetgazdaság terén ez irányban kifejtett áldásos tevékenysége.

Ezenkívül a Széchenyi birtokokon mintegy 1300 hold földet vízmentesített és termőképessé tett.

De uradalmi szolgálata mellett, a mely pedig sokoldalú tevékenységet vett igénybe és sok fáradságos munkával volt egybekapcsolva, még arra is tudott magának időt szentelni, hogy Sopron vármegyének körülbelül 70—80 községében az urbéri rendezéseknél a volt földesurak és jobbágyaság közötti arányosítás megállapítását illetőleg mint szakértő alkalmaztatott, a mely ügyek legnagyobb részben egyezségileg mentek keresztül az ő projectuma alapján, de a hol perre került is a dolog, legtöbb esetben az ő szakszerű s a tényleges viszonyok és állapotokkal teljesen ismerős és azokat minden oldalról felölelt helyes projectuma lett a bíróságok által döntés alapjául elfogadva; — azonkívül ugyancsak Sopron vármegyében számtalan más örökösödési és birtokperekben is igénybe lett véve a bíróságok által az ő szakértői szolgálata; tehát nem tulzok, ha ismételve áldásosnak minősítem egy szakférfiúnak embertársai érdekében önzetlenül kifejtett önfeláldozó ügybuzgalmát, amelylyel — a sokszor egész községeket a végveszélybe dönteni szokott átkos és konok tagosítási és egész családokat koldusbotra juttató birtokperek kiegyenlítésén fáradozva, szakavatott munkálatai által a perlekedő feleket jobb meggyőződésre vezérelni, a viszály alapját közöttük megszüntetni és a békés megoldás áldást hozó gyümölcsét számukra megérlelnie sikerült.

1875-ik évben kataszteri biztosi minőségben működött és mint ilyen Szigetvártól egész Zala megyéig végezte a kataszteri munkálatokat.

1893-tól 95-ig tagja volt vármegyénk törvényhatósági bizottságának s ezen minőségében is derekasan megállotta helyét, a mennyiben a közgyűléseket szorgalmasan látogatta és a közjó érdekében azokon felmerült törekvéseket odaadó lelkes energiával támogatta.

Hű, buzgó és tevékeny szolgálatai elismerésül méltóságos gróf Széchenyi Imre nagybirtokos ur tette meg a kezdeményező lépéseket legfelsőbb kitüntetése érdekében, a minek elősegítéséhez, minthogy Linszky Antal ur nemcsak mint fáradhatlan tevékenységű, lelkiismeretes és kitűnő szaktekintély tünt fel az erdészlet terén, hanem a társadalmi életben is meggyerő, nyájas érintkezési modora, a modern kor kellő színvonalán álló műveltsége, szívjósága és jellemsszilárdsága révén közszeretettel

és becsületet vivott ki magának, a közhatalóság is teljes készséggel hozzájárult s részéről is kedves kötelességet teljesítettem akkor, midőn ily szellemben tettem meg ez érdemben felterjesztésemet, a mit hogy a felolvasandó miniszteri leiratban foglalt siker koronázott, őszinte örömmel szolgál.

(Itt Lhener tb. szolgabíró a következő tartalmu miniszteri leiratot olvasta fel.)

Magyar királyi
Földmívelésügyi
Minister.

1163. szám.
eln.

Ő császári és apostoli királyi Felsőge folyó évi január hó 19-én Bécsben kelt legfelső elhatározásával erdőmester urnak a közgazdaság érdekében befásítandó kopárok erdősítése terén szerzett érdemei elismerésül a koronás arany érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Midőn Felsőges Urunk és Királyunk legmagasabb kegyének ezen nyilvánulásáról erdőmester urat örvendetes tudomásul értesitem, egyszersmind a magam részéről örömmel adok kifejezést, hogy erdőmester ur sok évi buzgó munkássága legmagasabb helyen is elismerésre talált.

Kelt Budapesten, 1901. évi január hó 28-án.

Darányi s. k.

Tekintetes

Linszky Antal urnak
uradalmi erdőmester

Barcs.

A leirat felolvasása után a főbíró következőkkel fejezte be beszédét s tüzte fel az érdemjelet.

Midőn tehát ő császári és királyi apostoli felsége legkegyelmesebb urunk és királyunk által adományozott legmagasabb kitüntetéssel Linszky Antal urat felékesitem és a koronás arany érdemkeresztet ezennel mellére tűzöm, teszem ezt azon hő ohajom kíséretében, miként engedje a mindenható, hogy azt kedves családja, rokonai, barátai, ismerősei és tisztelői öröme, a lehető legjobb erőben és egészségben, még igen sokáig viselhesse.

*

Főbírónk lelkes beszéde alatt láthatólag mélyen megvolt hatva Linszky főerdész s elszorult szívvel rebegett köszönő szavakat s majd a jelen voltak szives jó kívánatait fogadta. Fenyőssy Ödön főbíró eme bevégzett szép feladata után a vendégszerető házigazda szerepét vette fel, s az ünnepelt férfit az összes jelenvoltakkal együtt termeibe vezette, hol azokat kedves, szeretetre méltó neje kitűnő „tízóraival” vendégelte meg. Az itt eltöltött percek kellemes társalgással folytak le s még jobban fűszerezte azokat a vendégszerető főbíró-család páratlan előzékeny figyelme vendégeivel szemben. Innét bucsutvéve a társaság nagyobb része Linszky főerdész házához vonult társasbédre.

H i r e k.

— **Márczius 15-ike.** A barestelepi Polg. Olvasókör lelkes szavakban hívja föl meghívójában a közönséget, márczius 15-én este 8 órakor megtartandó ünnepélyére, melyet társas vacsora fog követni. Az ünnepély műsora a következő: 1. Megnyitó. Tartja Fischer Ármin a Kör elnöke. 2. Bevezető tanulmány márczius 15-éről. Felolvassa dr. Sıklósi Albert. 3. Nemzeti dal. Költemény. Szavalja Maulwurf Gyula. 4. Diszszónoklat. Tartja Nagyt. Seregély Rezső. 5. Márczius 15. (Abrányi.) Szavalja Glaser Lajos. 6. Kossuth imája. Előadja Engel Ernő. 7. Szózat. Éneklí a hazafias közönség.

A „Baresi Olvasókör” is ez évi márczius hó 14-én este 8 órakor nemzeti kegyelettel hazafiai ünnepséget rendez. Az estély műsora: 1. Hymnus. Éneklí a kör dalárdája. 2. „Talpra magyar”. Szavalja Cserényi János. 3. Ünnepi beszédet tart Szabó Kálmán. (Kaposvárról.) 4. Alkalmi felolvasást tart Arany Bálint (R.-Ujlakról.) 5. Petőfi Sándor: „A nemzethez” című költeményét szavalja: Dévai I. Ágoston. 6. Szózat. Éneklí a kör dalárdája. Utána társas vacsora lesz a körben. Vendégeket helyből és vidékről igen szívesen fogad a kör közönsége. A társas vacsorára előjegyezhetni 13-án estig lehet.

— **Jegyző választás.** Mult szombaton, f. hó 2-án ejtetett meg Komlósdon a jegyző választás a babócsai körjegyzővé megválasztott Molvay László helyett. A két pályázó közül Cseke Bálint, a baresi főszolgabírói hivatal volt díjnoka lett egyhangulag megválasztva komlósi körjegyzőnek. A választást Sárközy György szolgabíró vezette.

— **Halálozások.** Különös sok egy idő óta városunkban a halálozás, van eset, hogy 5—6 halott van naponta, szóval bő aratása van a halálnak. Nem mondhatjuk, hogy járványos betegség pusztítana, vagy talán a szegény szinylődő mellbetegeket viszi el a nedves márczius; különböző betegségeken halnak öregek, ifjak egyaránt. Megdöbben gyarló emberi szívünk, midőn ily nagy arányban látjuk a mulandóságot, és fájó szívvel állunk meg a fiatal édes anya koporsója fölött, ki csak pár nap előtt viruló egészségben örvendett együtt kis családjával s most pedig a kitett koporsónál a fájdalomtól összetört férj mellett őt zokog keservesen a két kis árva, a kiknek pedig ugy kellett a jó édes anya, mint a meleg nap-sugár az ébredő természetnek és most ugy hiányzik, mint azt kimondani szóval nem lehet. Ez a szomorú sors érte a baresi ipartestület egyik köztisztelőben álló tagjának, Dudás Józsefnek szép fiatal feleségét, ki gyermekágyi lázban hunyt el 28 éves korában kedden, kinos szenvedés után. A korán elhunyt fiatal anya szomorú halála fölött általános a részvétel, mely megható módon nyilvánult a temetés alkalmával.

— **A „Csokonya-vidéki népnevelési egyesület”** közgyűlése folyó hó 12-én délelőtt 9 és fél órakor tartatik meg Visontán. A közgyűlés végeztével Vecsei Sándor tanító 40 évi tanítóskodása alkalmával jubiláris ünnepély tartatik. Mind a közgyűlésre, mind az ünnepélyre az érdeklődők e helyen is tisztelettel meghívotnak. Szalóky Dániel, népn. egyesületi titkár.

— **Magbeszerzés.** Küszöbön a tavasz. Itt az idő, hogy a gazdálkodó és kertészkedő közönség a szükséges magvakat már beszeresse. De honnan? Vidéki közönségünk rendszeren az utazó maghazalókat szokta bevárni, kiktől az tán régi, csiraképtelen magot vesz, vagy pedig olyant melyből egészen más növény kel ki, mint a minőt várt. Így a káposztamagból rendszeren vadrepreze, sárgarépából vadmurok lesz, a legszebb és legkedveltebb virágok u. m. viola, őszirózsa stb. között alig akad egy-egy szebb példány, többnyire mind üresek, a takarmányrépamaz többnyire akkor kezd csirázni, mikor a Mauth-

ner-féle csillagjegyű répamagból kikelt növény már kapa alá fejlődött ki. Mindezeket tekintetbe véve, csak jó szolgálatot véltünk tenni t. olvasóinknak, mikor figyelmüket Mauthner Ödön budapesti udvari magkereskedő ezégre, mint általános elismert legmegbízhatóbb magbeszerzési forrásra felhívjuk és annak igénybe vételét részünkről a legmelegebben ajánljuk, mert onnan feltétlenül csiraképes és olyan fajú magot kapnak, mint a minőt rendelnek.

— **Purim-bál.** Szépen sikerült mulatsággal ülte meg a baresi Chevra Kadisa az idei purimot. Szerdán, e hó 6-án este a Baresi Olvasókör összes helyiségeiben táncmulatságot rendezett, mely a várokozáson felül sikerült. Szép leányokban és jó kedvben nem volt hiány. A négyeseket 40 pár táncolta. A sikerült mulatságnak csak a pirkadó hajnal vetett véget.

— **Főelevenített rendelet.** Mint illetékes forrásból értesülünk, a déli vasut Bares állomásának főnöksége felsőbb felügyelő hatóságától szigorú utasítást kapott, hogy a pályaudvar területén, valamint a vágányok között és azokon át való járkálást az 1867. évi XVI. törvény-cikk VIII. fejezetének 96. cikké értelmében azonnal szüntesse be. Erre nézve az állomás főnöke a helybeli főszolgabíró és csendőrséggel már érintkezésbe is lépett. — Igen helyes is ez, a mi végett e lapban már mi is felszólaltunk, fölhíva rá az igazgatóság figyelmét. Az ilyenekre örködjön szigoruan az igazgatóság, ne pediglen arra, hogy egy helybeli lapszerkesztő megávitotta-e — ha kilép néha a pályaudvarba — a 20 filléres belépőjegyet, — az a lapszerkesztő, ki lapjával a nagyközönség-, valamint a vas-pálya társaság érdekeit is szolgálja.

— **„Talpra Magyar”** ezim alatt még e héten hagyja el a sajtót egy igen jeles szavalókönyv, a melyet a Szegedi Napló nyomdájá ad ki. A tanítóknak, a kik iskoláikban márczius 15-iki, avagy október 6-iki ünnepélyeket rendeztek, nemkülönb az egyesületek, amelyek a nemzeti ünnepeket, valamint Kossuth, Petőfi és a honvédhősök emléknappjait szavalatok megtartásával ülték meg, gondot okozott a magyar költészetben, eme nagy halmaz nemzeti kincsben az alkalmas költemények keresése. Olykor egy egész esomó könyvet kellett drága pénzen vásárolni és azt átlapozni. Ezen a munkán könnyíteni óhajtott a Szegedi Napló kiadója és a fönti ezim alatt, az ilyen nemzeti ünnepekre alkalmas költemények gyűjteményét adta ki, a mely magában foglalja a magyar költészet remekait. A könyvnek ára 2 korona bérmentve küldve, ha a pénzt előre beküldik a Szegedi Napló nyomdájának.

— **Ellopott főnyeremény.** A minap állítottak bíróság elé egy Fischer nevű egyént, a ki furfangos módon el akarta lopni jogos tulajdonosa elől a Józsv-sorsjegyeknek egy 10.000 forintos főnyereményét. Fischer ugyanis azt látta, hogy ez a főnyeremény már évek óta szerepel a fel nem vett nyeremények jegyzékében és ekként okoskodott: „Ha a jogos tulajdonos évek óta nem tudja, hogy sorsjegye 10.000 forintot nyert,

akkor meglehet, hogy még két évig nem fog a dologra rájönni és ez az idő éppen elégséges, hogy bírói megsemmisítés útján ő kapja meg a 10.000 forintot". A furfangos csaló ugyan rajtaveszett, mert a jogos tulajdonos épp akkor jelentkezett, a mikor már-már kiadták volna Fischernek a 10.000 forintot, de ez az eset intő példának szolgálhat minden sorsjegybirtkosnak. A kinek sorsjegyei vannak, az el ne mulassza megnézni a sorsolásokat. De, ha ez nem volna módjában, akkor rendelje meg a Pénzügyi és Tőzsdei Naptárt, a melyben benne van az osztrák, a magyar és külföldi (egyebek közt a Török-sorsjegyek) sorsjegyeknek mindazon számainak a kimutatása, amelyek az 1900. év végéig kihuzattak, de kifizetésre még bemutatva nincsenek. A hátralékos sorsjegyek ezen nagyfontosságú kimutatásán kívül a Pénzügyi és Tőzsdei naptár még egyéb közleményeket is tartalmaz, a melyek mindenkit érdekelhetnek, a kiknek sorsjegyeik vagy más értékpapirjaik vannak. A gazdag és változatos tartalomról kiemeljük a következő fejezeteket: A budapesti pénzintézetek története és összes mérlegei. Az értékpapírok bírói megsemmisítéséről szóló törvény és eljárás magyarázata. — Az értékpapírok elévülésének ismertetése. A gabonatőzsde és értéktőzsdei jegyzések népszerű magyarázata. — A különböző értékpapírok. — Állampapírok és nyilvános kölesönök. — Záloglevelek és kamatozó kötvények. — Részvények. — Részvények jegyzési

módja. — Kamatmegtérítés. — Sorsjegyek jegyzése. — Nyereményszelvények és nyereményjegyek. — Megengedett és tiltott sorsjegyek. — Pénznekem. — A tőzsdei kötés. — Alkuszdíj, jutalék és tőzsdeadó. — Szelvénylevonások. — Jegyzéke a pupillaris, óvadékképes és katonai házassági biztosítókra alkalmas papíroknak. — Sorsjegyigérvények. — Betűsoros sorsolási naptár az 1901. évre. — Sorsolási havi naptár. A mint e fejezetekből is látni, a naptár szövegi része igen becses közleményeket tartalmaz bankok, takarékpénztárak, szövetkezetek, ipari vállalatok, tisztviselők, ügyvédek, körjegyzők, vagyongkezelők és mindazok számára, a kik értékpapírokkal bírnak, vagy ilyeneket kezelnek. A Pénzügyi és Tőzsdei Naptár ára 2 korona. Megrendelhető a kiadónál: Lendvay Sándornál, a Pénzügyi Hírlap szerkesztőjénél, Budapest, VII., Miksa-utca 11.

— **Legjobb orvosság.** Mindazok, kik gyomorbad, étvágytalanság, rossz emésztés, májfájdalmak, kólika, vérszegénység, ideges fogfájásban szenvednek, használják a világhírű Pserhofer vértisztító labdacsokat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelsőrangú orvosok által ajánlatnak. Hasznos szolgálatot vélünk tenni t. olvasóinknak, ha e kitűnő szert b. figyelmükbe ajánljuk. 1 tegeres, mely 6 doboz a 15 labdacso 1.05 frt. A pénz előleges beküldése után 1 tegereset 1.25 frt-ért, 2 tegereset 2.30 frt-ért, 3 tegereset 3.35 frt-ért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszer-tára, Bécs, I. Singerstrasse 15.

Figyelméért! A híres MAUTHNER FÉLE MAGVAK
zacskóin
rajt áll a MAUTHNER-NÉV.
A melyen nincs rajt, az

nem MAUTHNERTŐL való és ha mintolyant ajánlják, tessék visszautasítani.

Jobb és megbízhatóbb gazdasági és kerti magvak

nem léteznek, mint a minőket
27 év óta szállít

Mauthner Ödön

es. és kir. udvari szállító magkereskedő
Budapestben.

Irodák és (VII., Rottenbiller-utca 33.
raktárak: (Köztuti villamos megállóhely.)

Elárúsító (VI., Andrassy-ut 23.
helyiségek: (A m. k. operával szemben.)

226 oldalra terjedő képes árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldi.

Aláírási felhívás.

A „BARCSI SERTÉSHIZLALÓ RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG” 1901. február 21-én tartott XVI. évi rendes közgyűlésén elhatározta, hogy malomüzletének kibővítése céljára szükséges tőke beszerzése végett **400,000 korona alaptőkéjét 500 darab 200 korona névértékű újabb részvények kibocsátása által 500,000 koronára emeli.**

A malomüzlet emelése céljából **mintegy 300 wagon buzának évenkénti feldolgozására alkalmas műmalmot állít fel.**

A részvények aláírásának záridejét folyó évi augusztus 1-re tűzi ki.

A korábbi részvényesek — részvényeik arányában az új részvényekhez optio-joggal bírnak, — erre nézve folyó évi április 1-ig nyilatkozni tartoznak.

A befizetések 1901. szeptember 1-től számítandó negyedévi 10% részletekben 2¹/₂ év alatt a „Barcsi sertéshizlalo részvény-társaság” pénztáránál eszkozlendők.

Barcstelep, 1901. márczius 3.

Barcsi Sertéshizlalo Részvény-
Társaság Igazgatósága.

(Utánnymás nem díjaztatik.)

Nyom. Skribanek G-nál Barcon.

A Balaton Halászati
Részv.-Társ.

Siófokon

szállít Siófokról különféle módon készült

finoman pecolt heringfajta halakat

4 literes hordóban, vagy bádóg dobozban két koronáért. „Rollmops” göngyölt heringet 2 korona 40 fillérért utánvétellel. Öt hordó vagy bádóg dobozon felüli vételnél 10 százalék kedvezmény. Továbbá:

fogast, kristály kocsonyában

¹/₂ 1 2 4 lit. dobozban
1.30, 2.—, 3.— 5.— koronáért.